

ESPERANTA
KANTOKOLEKTO.

ĈIAJ RAĴOJ ESTAS REZERVITAJ

ESPERANTA KANTOKOLEKTO.

Kantu ilin kiam vi estas sola,
kiam vi estas duopaj, kiam vi
estas en kunveneto aŭ kiam vi
estas en familia aŭ amika rondo;
kantu ilin ĉiam, kaj kunkantigu
viajn ne-esperantistajn ĝekona-
tulojn por konvinki ilin, ke nia
lingvo estas bela, bona, lernebla
kaj lerninda!

Eldono: J. H. Vink, Scheveningen, Nederlando.

Voorwoord.

Dit boekje is niet alleen bedoeld voor esperantisten, doch in het bijzonder ook om niet-esperantisten ervan te overtuigen dat Esperanto een volledige, klankvolle taal is, en om hen aan te sporen haar te leeren. Daarom kozen wij aardige, eenvoudige liedjes, die door ieder zonder veel studie kunnen worden begrepen en medegezongen.

Om dat nog te vergemakkelijken, volgen hier de voornaamste regels van uitspraak en grammatica.

c = ts. ĵ = zj. ŝ = sj.
ĉ = tsj. ĝ = dzj. u = oe.
g = zachte k. h = ch.

Alle overige letters worden uitgesproken als in het Nederlandsch.

De klemtoon valt steeds op de voorlaatste lettergreep.

Zelfstandige naamwoorden eindigen steeds op o.

Bijvoeglijke naamwoorden eindigen steeds op a.

Bijwoorden eindigen steeds op e.

De onbep. wijs van 'n werkw. eindigt steeds op i.

Het meervoud wordt steeds gevormd door bijvoeging van een j. Ook het bijbehoorend bijv. nmw. heeft in het meervoud een j.

Het lijdend voorwerp krijgt steeds een n.

Alle werkwoorden worden, in de tegenwoordige tijd voor alle personen vervoegd met as; in de verleden tijd met is; in de toekomstige tijd met os; in de voorwaardelijke wijs met us.

Dus: lerni = leeren; mi lernas = ik leer; vi lernis = gij leerdet; li lernos = hij zal leeren; ni lernus = wij zouden leeren.

De persoonlijke voornaamwoorden zijn:

mi = ik; vi = gij; li = hij; ŝi = zij;
ĝi = het; ni = wij; vi = gij; ili = zij.

De bezittelijke voornaamwoorden zijn dezelfde woorden plus a, dus: mia, via, lia, enz.

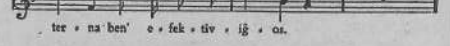
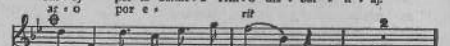
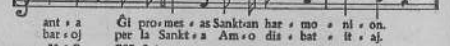
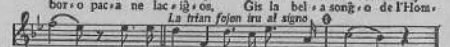
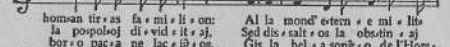
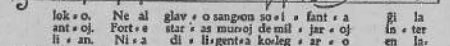
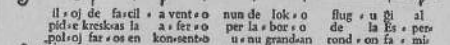
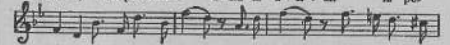
La espero.

Movo de milita marŝo.

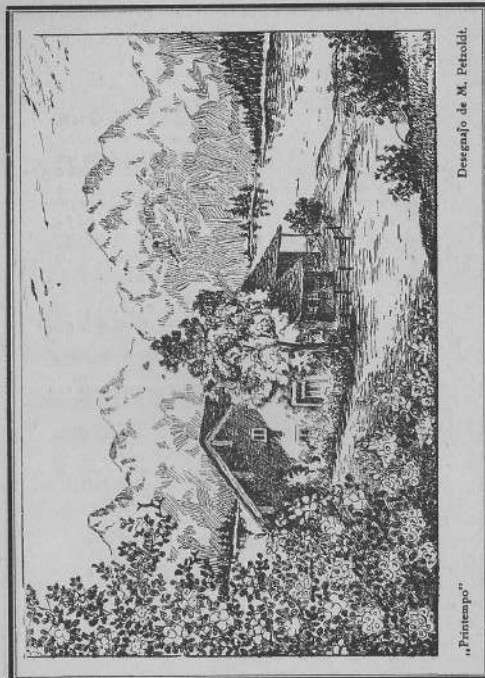
F. DE MÊNIL

1. En la mond' on ven' is nov' a
2. Sub la sinkt' a sign' o de l'Es
3. Sur neŭ' tral' a lingv' a fun' da.

Teksto de Dro. L. L. Zamenhof.

Desegnaĵo de M. Petoldt.

„Printempo“

Printempo.

W. Smits.

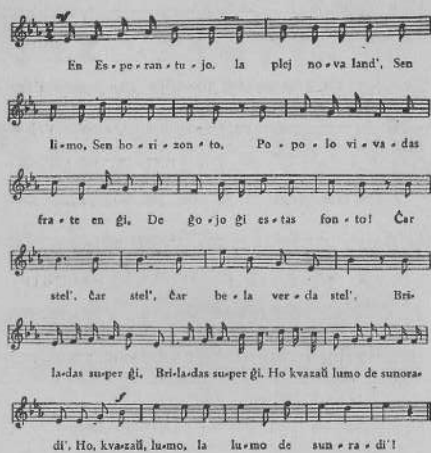
Ho, ĉarma printempo kun via beleco. Printempo, kun riĉaj koloroj, Jun-
eco de l' vivo instiganta vi min, Kun varma, ardanta fervoro. Prin-
tempo, ho sendu el pura ĉielo, Radlojn varmigajn de vero kaj bel'; Ho
brilu profunde en ĉi-es la kor'. Ni kanatu je via honor'.

Kaj se eĉ la dorso kurbigas al ter',
Se haroj similas argent',
Se dubas la piedoj, se tremas la voĉ',
Se jaroj multigas ĝis cent',
Kun vi, ho printempo, revenas kuraĝ',
Junigas l'animo, eĉ malgraŭ la aĝ',
Se restus printempo kun sia gajeco,
Neniam perdigus juneco.

Teksto de Nella Boon.

La nova lando.

J. J. Viotta.

Ĉiuj enŝanĝantoj, ho jes, fenomen', Parolas komunan lingvon,
Atentas pri raso nek pri kolor' Nek faras ian distingon.
La vol', la vol', De nova la popol',
Sincera estas ĝi, Sincera estas ĝi,
Ĝi estas paco, kaj nur harmoni!
Ĝi estas paco, nur paco kaj harmoni!

Teksto de C. J. Roskes-Dirksen.

La rompiĝinta ringo.

Friedrich Glück, 1814.

2. Fidele ŝi promesis.
Kaj ringon donis ŝi;
Promeson ŝi forgesis,
Rompiĝis ring' de mi.

4. Mi volus rajdrapidi
Al sanga batalad',
Ĉe kampofajroj sidi
Dum nokta maldormad'.

3. Mi volus muzikante
Migradi ĝis mondfin',
Ariojn kantadante
Ĉe damoj montri min.

5. Kaj kiam rad' bruiras,
Eklanceligas mi.
La morton plej deziras,
Por ke silentu ĝi.

Traduko de J. Ziermans.

Nia Lingvo.

Joseph Haydn, 1797.

Ni : a lingvo Es : pe : ran : to su : per

ĉi : o en la mond'! Ho, kres : ka : du la a :

na : ro de l'pa : ce : ma gran : da rond', Kaj fer :

mi : ĝu per kom : pre : no de l'malpa : co ĉe - fa

front', Ni : a ling : vo Es : pe : ran : to su : per

ĉi : o en la mond'.

Ni ne perdu la kuraĝon, alta estas nia cel',
Nur antaŭen! Nia stelo alte brilas en ĉiel',
Per la lingvo Esperanto disvastigos granda hel',
Ni ne perdu la kuraĝon, alta estas nia cel'.

Nia lingvo Esperanto super ĉio en la mond',
Ĝis popoloj pli liberaj sin komprenos en la rond',
Ni laboru ne laciĝe por la venko en estont',
Nia lingvo Esperanto super ĉio en la mond'.

Teksto de Dro. L. L. Zamenhof.

En la pluvo.

Desegnaĵo de G. Th. Rotman.

En la pluvo.

J. P. J. Wiers.

Sub pa-tri-na plu-vombrel' mar-sa du ho-me-toj.

Han-ne-ke kaj Jan-ne-ke in-ti-maj a-mi-ke-toj. La

plu-vo fa-rie: tik-tak-tik, Kaj lig-ne-o: kikh-kikh-kikh. Sub

gran-da plu-vo-a brel', sub gran-da plu-vo-a brel'. La

plu-vo fa-rie: tik-tak-tik, Kaj lig-ne-o: kikh-kikh-kikh. Sub

gran-da plu-vo-a brel', sub gran-da plu-vo-a brel'.

En buŝojn pelis pluvon jen gaja ventoblovo.
Kaj kaptis pluvoombreton ĝi per fulmrapida movo.
Ĝi iris per fortega pen': Malupren, supren, dancis jen,
Patrina pluvoombrel', patrina pluvoombrel'.

Sed Hanneke kaj Janneke, saĝaj du infanoj,
La pluvoombreton tenis jen per ambati etaj manoj.
Kaj ridis laŭte: hahaha, Ni tenos la ombrelon ja,
Ombrelon de patrin', ombrelon de patrin'.

El: „Kiekjes uit het Kinderleven“, teksto de A. Sutorius.

Himno al Zamenhof.

Gaje.

J. J. Viotta.

Tre, ĝo- e so-nu ni-a hor', tre laŭ-te bastu
Malpli rapide
ni-a kor', Por nia glora Maj - stro! Ek-kan-tu ni' per
unu strof' Por nia fama Za - men - hof, Ad
miru, laŭ-du, ho-no-ru lin, Ĝis spiro for-las-sos nin.

De li devenas Esperant', per kiu ni en ĉiu land'
Renkontas gefrataron;
Komuna lingvo la ligil',
Gi estu ĉiam komprenil',
Ĝin lernu kanti jam en lulil',
La eta infanar'.

Teksto de Nella Boon.

Migra kanto.

Mezforte.

J. Gersbach.

Pro-me-nan-te sur la bor-do, De la blu-a, vas-ta
mar', Ni aŭs-kul-tas la plaŭ-da-don Kaj bru-ad-on de l'on-
dar', Mi-gri, mi-gri en so-mer', Es-tas ve-ra ĝoj' sur ter'.

Se ni vagas en la montoj,	Sur la vasta erikejo
Birdkantado ravas nin.	Relortigas nin la sun'.
La ŝanmantajn akvoŝalojn	Idealojn ni pripensas
Admiradas ni sen fin.	Ce la lumo de la lun'.
Migri, migri en somer'	Migri, migri en somer'.
Estas vera ĝoj' sur ter'.	Estas vera ĝoj' sur ter'.

Belaj tagoj en naturo,
Ni vin ŝlosas en la kor',
Vi, vi restos en la vivo,
Hela, ora rememor',
Kara tero, ĉe la fin',
Ni elkore dankos vin.

Teksto de C. J. Roskes-Dirksen.

Al la luno.

Germana popolkanto.

malrapide, mallaltrvoĉe.

Bona lun', al vi mi diras
 kial plendas mia kor',
 kaj al kiu ĉiam iras
 miaj pensoj kun dolor'.
 Bona lun', ĉar vi silentas,
 Nur al vi mi diras ĝin,
 kio ade min turmentas,
 igas plori min sen fin'!

Jen en tiu verda valo,
 inter densa foliar',
 flanke de la akvoŝalo,
 staras domo en arbar'.
 Iru tien, brilu milda
 en dome', vi vidos ĝin,
 tie loĝas ja Mathilde,
 mia kara amatin'!

Traduko de J. Ziermans.

La Praktiko.

Do kun ĝoj' al laboro por la bon' de l'homar';
 Ke la amo en koro elmontrigu per far'.
 Ke „ĉielo sur tero" ne nur restu esper',
 Sed ke amo kaj vero iam regu sur ter'!

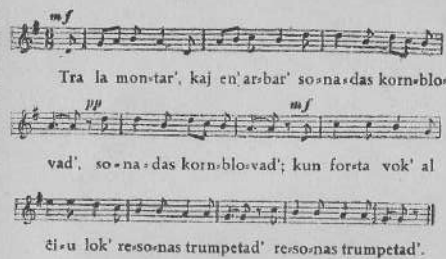
Teksto de C. J. Roskes-Dirksen.

Kornludisto en svisa montaro.

Desegnaĵo de M. Petzoldt.

Caskorno.

Tra la mon-tar', kaj en'ar-bar' so-na-das korn-blo-

vad', so-na-das korn-blo-vad'; kun for-eta vok' al

ĉi-u lok' re-so-nas trumpetad' re-so-nas trumpetad'.

Koloron pli
odoron ĝi
havigas al natur'; (2 x)
kaj riveret'
al la trumpet'
respondas per murmur'. (2 x)

Per trankvilec'
kaj vivgajec'
pro tiu melodi' (2 x)
plenigas kor';
ĉagren', dolor'
nun iras for de mi. (2 x)

Traduko de J. Ziermans.

Mia lando.

Ne tro rapide.

Richard Hol.

Ki e blan'ko du'no'ran'da brilas en la sun'ra'di', Kaj de l'
ma'ro bru'a'dan'ta re'so'na'das me'lo'di', Laŭ te
so'nas mi'a kant': Kara mi'a pa'tro'land'! Laŭte
so'nas mi'a kant': Kara mi'a pa'tro'land'!

Kie riĉa grenkamparo ondas sub ĉiellazur',
Kaj riveroj al la maro fluas tra la herbvelur',
Jen resonas mia kant': Kara mia patroland',
Jen resonas mia kant': Kara mia patroland'!

Kara mia hejmolando, lando de la liberec',
Sirmu vin la dunorando kontraŭ mar' por eterne'c'.
Kaj daŭrados mia kant': Kara mia patroland',
Kaj daŭrados mia kant': Kara mia patroland'!

Traduko de J. H. Vink.

Kristnasko.

Dina Appeldoorn.

Moderate
Nokte la pastoroj: Esis en kampar',
Laudis sur la flu'to, la flu'to, Gar'dis ĉe la'lar'. Jen ti' amigis la'ro
I-o kaj 2-o strofoj
Ve'nis el' ti' el'. I-lm lvi'e'o'n' gis Vo'lo de an'gel'!
3-o strofo
Gloro, glori al Di'

Gojon mi alportas,
Car en frua hor'
Venis sur la teron, la teron
Kristo, la Sinjor'.
Infaneton dolĉan
Kun la Dipatrin'
Trovos vi en stalo,
Gastiganta Lin.
Laudis la anĝeloj

Pro la Difavor'
Ankaŭ la pastistoj, pastistoj
Kantis en la hor'.
Paco sur la tero,
Paco, harmoni'.
En supera alto
Gloro, glori al Di'.

Teksto de Cath. Roskes-Dirksen.

En Hajdelbergo.

Fredy Raymond, Op. 150.

Ho, ki eja mi vagas, En mondo tita ti Nur estas ti mi.
 loko Pri ki u te - vas mi. Mi i - am si - e si - dia, Kun
 ko - ro a - pud kor, Kaj mi no - mti lin mi - a - ma - tio'.
 En me - mo - tin - da kor'. En Haj - del - ber - go per - dis mi la
 ko - ron, Dum bela nok - to de so - mer'. Sur ti - aj li - poj
 tro - vis mi trezo - ron, Enami - gita es - ti mi en ver'. Mi a - di -
 a - is de la urba por - do, Ke per - dis koron mi sur Ne - kar - bordo,
 En Haj - del - ber - go bat - as fil'.

En malproksima lando,
 Kaj trans la vasta mar',
 Min ĉiam kaptas revo
 Pri bela okulpas'.
 „Revida horo venos!“
 Flustrigas amdeklar',
 Kaj en tiu hor', mia laca kor'
 Ne plu sopiras, ĉar....

En Hajdelbergo perdis mi la koron
 Dum bela nokto de somer';
 Sur siaj lipoj trovis mi trezoron,
 Enamiĝinta estis mi en ver',
 Mi adiaŭis ĉe la urba pordo;
 Ĉe l'lasta kiso klare vidis mi,
 Ke perdis koron mi sur Nekar-bordo
 En Hajdelbergo batas ĝil

Traduko de Ferd. E. Wardham.
 Kun permeso de Wiener Bohème Verlag.
 Berlin S.W. 19, eldoninto de la originalo.

La Lorelejo kaj la Rejno.

Desegnaĵo de M. Petzoldt.

La Lorelejo.

D dur. Ne tro rapide. Friedrich Silcher, 1837.

Ne sci as mi ki al su bi te, mal

ga ja i ĝis mi; Le gen do mal no va min

logas, per sor ĉa me lo di. La ĉie lo jam

i om gri zi ĝas, kvi e te flu as la Rejn', La

sur pro de l monto bri le gas Car su no tra fas ĝin.

Mi kredas ŝipisto kaj ŝipo
Pereos en la ondar',
Kaj tion la Lorelej' faris
Per sia sorĉa kantar'.

Traduko de J. H. Vink.

24

Ciam amindaſ.

Tradukita de Jan Ziemans
el la Opero „Rigoletto” de Verdi.

et la Opéra "Rigoletto" de Verdi.

Œ-am a - min - daj, sed ne fi - din - daj, es - tas vi - ri - noj,
Kvam - kam de - lo - gaj, ta - men men - so - gaj, vi ĉi - uj es - tas.

la ĉarumu li - noj. Œ - am amin - daj, sed ne fi - din - daj,
kaj ĉi - arn res - tas.

es - tas, vi - ri - noj. ko - ro de vi. ko - ro de

vi. Ko - - - - - ro, ko - ro de vi.

Ciam ŝanĝemaj, ĝajpetolemaj:
vi eble ridas, tamen perfidas.
Stranga afero, plena mistero:
Amo virina, ĝojo senfina.

Ciam aminda, sed ne fidinda estas, virinoj, koro de vi, koro de vi. Koro, koro de vi.

25

La vespersonoriloj,

Franz Abt, 1853.

La so-nor-i-loj vo-kas, jam re-gas la kvi-

et', saf-ist-o siajn saf-ojn re-pe-las al ur-

bet'. Solen-a la re-ga-do, de sank-ta si-len-

ta-do, Do-lor-on pe-las for do-lor-on pe-las

for el mi-a kor', el mi-a kor'.

Multegaj steloj brilas,
 subiris jam la sun',
 Saluton sendas teren,
 la palargenta lun'.
 Kaj kien mi vagadas,
 la nokt' min envolvadas,
 Ripozon nun al mi, ripozon nun al mi
 havigas ĝi, havigas ĝi!

Traduko de J. H. Vink.

La Sankta Nokto

Desegnaĵo de M. Petzoldt.

La Sankta Nokto.

Ne tro rapide.

Frans Gruber, 24-12-1818.

Pa : ca nokt', sank : ta hor', Ta : ga lum'

mor : tis for', Nur mal : dor : mas fe : li : ĉa hom : par' ;

ĉar : ma Kna : bo kun o : ra bu : klar', Dor : mu en di : a ri :

poz', dor : mu en di : a ri : poz'.

Paca nokt', sankta hor',
Kantas jen ĉiela fior'.
Nur pastistoj aŭskultas al ĝi:
„Gloron, gloron havigu al Di',
Paco estigos sur ter'.
Paco estigos sur ter'."

Paca nokt', sankta hor';
Dia fil', Via glori
Prikantata ĝi estu sen fin',
Car de morto vi savis ja nin',
Per naskigo sur ter',
Per naskigo sur ter'.

Pastro Joseph Mohr en Oberndorf (Germanujo)
estis en la jaro 1818 inspirita fari kristnaskpoemon,
kaj lia amiko Gruber, instruisto en la proksima
Arnsdorf, faris melodion por ĝi. Kelkajn horojn
post la pretiĝo ĝi estis la unuan fojon kantata en
la preĝejo de Arnsdorf, kaj la ĉeestantaron ravigis
la simpla sed bela himno.

La kanto baldaŭ disvastiĝis tra la tuta mondo.
Kaj la du simplaj homoj, antaŭe nekonataj, fariĝis
neatendite mondfamaj. Al la esperantistaro ni povas
ĉi tie prezenti tradukon de la kanto, kaj sur pago
28 bildon de la preĝejo de Arnsdorf; maldekstre
de ĝi estas videbla la fasado de la lernejo, kie
laboris Gruber.

Traduko de J. H. Vink.

Vespero.

Suno nun ree kuŝiĝas, nokteto revenas sur ter'.

Bele la luno leviĝas, super la klastar'.

ver' So morti lesto, kun bele la son'.
Vokas nin hejmen, per dolĉa ademon'.

Daliru dolĉege sonon. Haltu nun ĉi la labor'.

Bela nun estas vespero, stelo aperas post stel',
Brilu la stel' de l'espero, ankaŭ por ni al ĉiel'.
Sonorileto, kun bela la son',
Vokas nin hejmen, je domo de l'Bon',
Dauru dolĉege sonon,
Haltu nun ĉi labor'.

Teksto de C. Droogendijk.

ENHAVO.

Titolo.	Komencaj vortoj.	Pago.
La Espero	En la mondon venis nova sento. 3	
Printempo	Ho ĉarma printempo	5
La nova lando	En Esperantujo	6
La rompiginta ringo	En ombra val' rondiras	7
Nia lingvo	Nia lingvo Esperanto	8
En la pluvo	Sub patrino pluvombrel'	11
Himno al Zamenhof	Tre ĝoje sonu nia flor',	12
Migra kanto	Promenante sur la bordo	13
Al la luno	Bona lun', vi kiu movas	14
La praktiko	Ni oftege parolas	15
Caskorno	Tra la montar', kaj en arbar'..	17
Mia lando	Kie blanko dunoranda	18
Kristnasko	Nokte la pastistoj	19
En Hajdelbergo	Ho kie ajn mi vagas	20
La Lorelejo	Ne scias mi kial subite	23
Ĉiam amindaj	Ĉiam amindaj, sed ne fidindaj.	25
La Vespersonoriloj.	La sonoriloj vokas	26
La Sankta Nokto ..	Paca nokt', sankta hor'	29
Vespero	Suno nun ree kuŝiĝas	31

LA HOLANDA MUELILLO.

La muelilo donas al la holanda pejzaĝo specialan ĉarmon. Sed multaj eksterlandanoj ne scias, ke tiu muelilo

ofte havas alian celon ol mueli: pri akvon pumpantaj aŭ lignon segantaj mueliloj ili neniam aŭdis. Por rakonti pri tio kaj montri tiun ĉarmon estis kreataj la belaj desegnitaj poŝtkartoj kun esperanta teksto „La holanda muelilo“. Prezo de la serio de 6 p. HG. 0,25; 11 serioj HG. 2,50 (aŭ frankite). Eld.: J. H. Vink, Amsterdamschestraat 25, Scheveningen, Nederlando, ĝiro no. 43911.

